

Missatge de Benet XVI per la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials 2010

El proper diumenge 16 de maig es celebra la XLIV Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. El tema d'enguany és «El sacerdot i la pastoral en el món digital: els nous mitjans al servei de la paraula».

11 de maig de 2010

«EL SACERDOT I LA PASTORAL EN EL MÓN DIGITAL: ELS NOUS MITJANS AL SERVEI DE LA PARAULA» Missatge per a la XLIV Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Benvolguts germans i germanes,

El tema de la propera Jornada Mundial de les Comunicacions Socials —«El sacerdot i la pastoral en el món digital: els nous mitjans al servei de la Paraula»— s'insereix molt apropiadament en el camí de l'Any Sacerdotal, i posa en primer pla la reflexió sobre un àmbit pastoral vast i delicat com és el de la comunicació i el món digital, oferint al sacerdot noves possibilitats de realitzar el seu particular servei a la Paraula i de la Paraula. Les comunitats eclesials han incorporat des de fa temps els nous mitjans de comunicació com a instruments ordinaris d'expressió i de contacte amb el propi territori, instaurant en molts casos formes de diàleg encara de més abast. La seva recent i àmplia difusió, així com la seva notable influència, fan cada cop més important i útil el seu ús per al ministeri sacerdotal.

La tasca primera del sacerdot és anunciar Crist, la paraula de Déu feta carn, i comunicar la multiforme gràcia divina que ens salva mitjançant els sagraments. L'Església, convocada per la Paraula, és signe i instrument de la comunió que Déu estableix amb l'home i que cada sacerdot està cridat a edificar en ell i amb ell. En això resideix l'altíssima dignitat i bellesa de la missió sacerdotal, en la qual s'opera de manera privilegiada el que afirma l'apòstol Pau: «Diu l'Escriptura: “Cap dels qui creuen en ell no quedarà confós”», perquè «tots els qui invoquin el nom del Senyor se salvaran.” Ara bé, com podran invocar-lo, si no hi creuen? I com creuran en ell, si no n'han sentit parlar? I com en sentiran parlar, si ningú no l'anuncia? I qui el podrà anunciar, si ningú no és enviat?» (Rm 10,11.13-15).

Les vies de comunicació obertes per les conquestes tecnològiques s'han convertit en un instrument indispensable per a respondre adequadament aquestes preguntes, que sorgeixen en un context de grans canvis culturals, que es noten especialment en el món juvenil. En veritat el món digital, oferint mitjans que permeten una capacitat d'expressió gairebé il·limitada, obre importants perspectives i actualitza l'exhortació paulina: «Ai de mi si no anunciés l'evangeli!» (1Co 9,16). Així doncs, amb la difusió d'aquests mitjans, la responsabilitat de l'anunci no sols augmenta, sinó que es fa més urgent i reclama un compromís més intens i eficaç. Pel que fa a això, el sacerdot es troba com a l'inici d'una «nova història», perquè en la mesura que aquestes noves tecnologies suscitin relacions cada cop més intenses, i com més s'ampliïn les fronteres del món digital, més es veurà cridat a ocupar-se pastoralment d'aquest camp, multiplicant el seu esforç per a posar aquests mitjans al servei de la Paraula.

Això no obstant, la creixent multimedialitat i la gran varietat de funcions que hi ha en la comunicació, poden comportar el risc d'un ús dictat sobretot per la mera exigència de fer-se presents, considerant Internet només, i de manera errònia, com un espai que ha d'ocupar-se. Al contrari, es demana als preveres la capacitat de participar en el món digital en constant fidelitat al missatge de l'evangeli, per a exercir el seu paper d'animadors de comunitats que s'expressen cada cop més a través de les moltes «veus» sorgides en el món digital. Han d'anunciar l'evangeli valent-se no sols dels mitjans tradicionals, sinó també dels que aporta la nova generació de mitjans audiovisuals (foto, vídeo, animacions, blogs, llocs web), ocasions inèdites de diàleg i instruments útils per a l'evangelització i la catequesi.

El sacerdot podrà fer conèixer la vida de l'Església mitjançant aquests moderns mitjans de comunicació, i ajudar les persones d'avui a descobrir el rostre de Crist. Per a això ha d'unir l'ús oportú i competent d'aquests

mitjans —adquirit també en el període de formació— amb una sòlida preparació teològica i una profunda espiritualitat sacerdotal, alimentada pel constant diàleg amb el Senyor. En el contacte amb el món digital, el prevere ha de transparentar, més que la mà d'un simple usuari dels mitjans, el seu cor de consagrat que dona ànima no sols al compromís pastoral que li és propi, sinó al flux comunicatiu continuat de la «xarxa».

També en el món digital s'ha de posar de manifest que la sol·licitud amorosa de Déu en Crist per nosaltres no és quelcom del passat, ni el resultat de teories erudites, sinó una realitat molt concreta i actual. En efecte, la pastoral en el món digital ha de mostrar a les persones del nostre temps i a la humanitat desorientada d'avui que «Déu és a prop; que en Crist tots ens pertanyem mútuament» (Discurs a la cúria romana per a l'intercanvi de felicitacions nadalenques, 21 de desembre de 2009).

¿Qui millor que un home de Déu pot desenvolupar i posar en pràctica, a través de la pròpia competència en el camp dels nous mitjans digitals, una pastoral que faci Déu viu i actual en la realitat d'avui? ¿Qui millor que ell pot presentar la saviesa religiosa del passat com una riquesa a la qual recórrer per a viure dignament l'avui i construir adequadament el futur? Qui treballa com a consagrat en els mitjans té la tasca d'aplanar el camí a noves trobades, assegurant sempre la qualitat del contacte humà i l'atenció a les persones i a les seves necessitats espirituals autèntiques. Li correspon oferir als qui viuen aquest temps «digital» nostre els signes necessaris per a reconèixer el Senyor; donar-los l'oportunitat d'educar-se per a l'espera i l'esperança i d'acostar-se a la paraula de Déu que salva i afavoreix el desenvolupament humà integral. La Paraula podrà així navegar mar endins envers els nombrosos encreuaments que creï l'atapeïda xarxa d'autopistes del ciberespai, i afirmar el dret de ciutadania de Déu en cada època, perquè ell pugui avançar a través de les noves formes de comunicació pels carrers de les ciutats i aturar-se davant els llindars de les cases i dels cors i dir novament: «Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20).

En el Missatge de l'any passat vaig animar els responsables dels processos comunicatius a promoure una cultura de respecte per la dignitat i el valor de la persona humana. Aquesta és una de les formes en què l'Església està cridada a exercir una «diaconia de la cultura» en el «continent digital». Amb l'evangeli a les mans i al cor, cal reafirmar que hem de continuar preparant els camins que condueixen a la paraula de Déu sense descuidar una atenció particular a qui està en actitud de recerca. Encara més, procurant mantenir viva aquesta recerca com a primer pas de l'evangelització. Així, una pastoral en el món digital està cridada a tenir en compte també els qui no creuen i desconfien, però que porten en el cor els desitjos d'absolut i de veritats perennes, perquè aquests mitjans permeten entrar en contacte amb creients de qualsevol religió, amb no creients i amb persones de totes les cultures. Així com el profeta Isaïes va arribar a imaginar una casa d'oració per a tots els pobles (cf. Is 56,7), potser serà possible imaginar que puguem obrir a la xarxa un espai —com el «pati dels gentils» del temple de Jerusalem— també a aquells per als qui Déu continua sent un desconegut.

El desenvolupament de les noves tecnologies i, en la seva dimensió més àmplia, tot el món digital, representen un gran recurs per a la humanitat en el seu conjunt i per a cada persona en la singularitat del seu ésser, i un estímul per al debat i el diàleg. Però constitueixen també una gran oportunitat per als creients. Cap camí no pot ni ha d'estar tancat a qui, en el nom de Crist ressuscitat, es compromet a fer-se cada cop més proïsme de l'ésser humà. Els nous mitjans, per tant, ofereixen sobretot als preveres perspectives pastorals sempre noves i sense fronteres que l'inviten a valorar la dimensió universal de l'Església per a una comunió àmplia i concreta; a ser testimonis en el món actual de la vida renovada que sorgeix de l'escolta de l'evangeli de Jesús, el Fill etern que ha habitat entre nosaltres per salvar-nos. Cal no oblidar, això no obstant, que la fecunditat del ministeri sacerdotal deriva sobretot de Crist, al qual trobem i escoltem en la pregària; al qual anunciem amb la predicació i el testimoniatge de la vida; al qual coneixem, estimem i celebrem en els sacraments, sobretot en el de la santa eucaristia i el de la reconciliació.

Benvolguts sacerdots, us renovo la invitació a assumir amb saviesa les oportunitats específiques que ofereix la moderna comunicació. Que el Senyor us converteixi en apassionats anunciadors de la bona notícia també en la nova «àgora» que han donat a llum els nous mitjans de comunicació.

Amb aquests desitjos, invoco sobre vosaltres la protecció de la Mare de Déu i del sant Rector d'Ars, i amb afecte imparteixo a cadascú la benedicció apostòlica.

Benedictus pp. XVI

Vaticà, 24 de gener de 2010, festa de Sant Francesc de Sales